

Debreceni Ítéltábla
Mf.I.50.008/2024/6.

A Debreceni Ítéltábla Felperes1 Cím2 szám alatti lakos felperesnek – a (KAMARAI JOGTANÁCSOS)s által képviselt Alperes Cím1 alatti székhelyű alperes ellen, közalkalmazotti jogviszony megszüntetéséből eredő igény megfizetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 9.M.70.011/2023/17. számú ítélete ellen a felperes által 19. és 21. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy 350 310 (háromszázötvenezer-háromszáztíz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés tekintetében lényeges tényállás szerint a felperes 2018. április 16-tól állt előbb határozott, majd 2020. augusztus 5-től már határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél, illetve annak jogelődjénél gyermekvédelmi gyám munkakörben. Az általános munkáltatói jogokat utóbb az alperes igazgatója, (ALPERESI IGAZGATÓ), míg a nem alapvető munkáltatói jogokat az alperes telephelyeként, területi igazgatóságaként működő területi gyermekvédelmi szakszolgálat igazgatója tanúl gyakorolta felette.

[2] A felperesnek közalkalmazotti jogviszonyából eredő kötelezettsége volt sok egyéb mellett az, hogy munkáját mindenekfelett a törvényesség és a szakmaiság szem előtt tartásával, a tevékenységére vonatkozó hatályos jogszabályok és a munkáltató utasításai szerint végezze; szorosan működjön együtt a gyámsága alá tartozó gyermekekkel, a gyermekek gondozási helyével, a nevelőszülői tanácsadóval és a gyermekotthon vezetőjével; a gyámhivatal kirendelő határozata alapján képviselje a gyermek érdekeit, segítse elő jogai

gyakorlását; kísérje figyelemmel és segítse elő a gyermek testi, érzelmi és erkölcsi fejlődését, nevelését, ellenőrizze a gyermek teljeskörű ellátásának megvalósulását; a kirendelése időtartama alatt legalább havonta egy alkalommal, a hatodik életévét be nem töltött gyermek esetén legalább kéthetente egy alkalommal a gyermekkel személyes és közvetlen találkozást, beszélgetést kezdeményezzen; kísérje figyelemmel és szükség esetén segítse elő a gyermek hozzátartozókkal való kapcsolattartását; a gyermeket személyi és vagyoni ügyeiben képviselje, egyben védje a gyermek vagyoni érkeit.

[3] A felperes volt a gyermekvédelmi gyámja a ...i speciális otthonban 2022. június 16-tól elhelyezett (GYÁMOLT 1)nak, akivel azonban – az otthonba bekerülését követően – 2022. október 13-ig egyszer sem találkozott személyesen annak ellenére, hogy bár a gyermek tartózkodási helye tömegközlekedéssel nem volt megközelíthető, a felperes rendelkezésére állt hivatali gépjármű.

[4] A felperes 2022. március 26-tól volt a gyermekvédelmi gyámja a (HELYSÉG)i (UTCA)ban lévő gyermekotthonban elhelyezett (GYÁMOLT 2)nek, akit kirendelését követően 2022. október 13-ig egyszer sem látogatott meg a gondozási helyén.

[5] A felperes volt a gyermekvédelmi gyámja a (HELYSÉG)on, az alperes (OTTHON)ban 2022. július 1. óta elhelyezett hat éven aluli (GYÁMOLT 3)nak is, akit azonban július 1. és szeptember 16. között egyszer sem látogatott meg a gondozási helyén úgy, hogy a gyermek teljeskörű ellátásának megvalósulását ellenőrizhesse.

[6] A felperes bár tisztában volt azzal, hogy 2022 júliusától (GYÁMOLT 2) – akarata ellenére – egyáltalán nem tudott találkozni testvéreivel, azonban semmit nem tett annak érdekében, hogy ez a helyzet megváltozzon és gyámoltja a testvéreivel kapcsolatot tarthasson, emiatt pedig megközelítőleg húsz testvéri kapcsolattartás maradt el.

[7] A felperes a (GYÁMOLT 3) családi jogállása rendezésével kapcsolatos ügyben az alperestől és az eljáró kormányhivatali ügyintézőtől eltérő szakmai álláspontot foglalt el és képviselt, ami miatt a teljes hatályú apai elismeréssel kapcsolatos eljárás 2022 júliusától szeptember 26-ig tartott.

[8] A felperes szintén 2022. július 1. óta volt gyermekvédelmi gyámja (GYÁMOLT 3) édesanyjának, (GYÁMOLT 3 SZÜLŐ)nak, akinek a 2022 augusztus végén, szeptember elején esedékes iskolai beíratásával, tanulói jogviszonya rendezésével kapcsolatban a gyámolt helyzetének pontos ismerete hiányában és az alperestől eltérő szakmai álláspontot képviselve járt el.

[9] A felperes (GYÁMOLT 2)nek a (CÉG)-nél végzett nyári gyakorlatához kapcsolódó SZÉP-kártya igénylésével összefüggésben az alperestől eltérő szakmai álláspontot képviselve 2022. július 19-én terjesztette elő az igényt, majd a szükséges okiratokat augusztus 25-én küldte meg a gyámolt munkáltatójának.

[10] tanú1 tanú2 gyermekjogi képviselő jelzésére előbb 2022. augusztus 31-én rendelt el a felperes munkavégzésével kapcsolatos belső vizsgálatot, majd az annak során megismert további körülményekre figyelemmel utóbb szeptember 15-én és szeptember 30-án ismét belső vizsgálat lefolytatására vonatkozó utasítást adott az alperesnél jogászként foglalkoztatott (JOGÁSZ)nak.

[11] Az alperes igazgatója 2022. szeptember 19-én írásbeli figyelmeztetésben részesítette a felperest egy (GYÁMOLT 4)jával kapcsolatos eljárása miatt, melynek során a felperes nem járt el a gyámolt iskolai beíratása érdekében, emellett a gyámolttal szemben sértő kifejezéseket használt, kollégáival pedig nem működött együtt és velük szemben elfogadhatatlanul nyilvánult meg.

[12] A felperes a 2022. szeptember 22-én kelt levelében egyrészt a közalkalmazotti jogviszonyával és a munkáltatói jogkör gyakorlásával, másrészt a belső vizsgálat elrendelésével és lefolytatásával kapcsolatos észrevételeket, kifogásokat közölt (TANÚ1)val.

[13] A belső vizsgálatokról 2022. szeptember 30-án és október 11-én készült jelentések megállapításaira figyelemmel az alperes igazgatója a 2022. október 13-án kelt és közölt rendkívüli felmentéssel megszüntette a felperes közalkalmazotti jogviszonyát.

[14] A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 33/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjára is utaló rendkívüli felmentés indokolásának lényege szerint a felperes (1/a.) egyetlen alkalommal sem látogatta meg 2022. június 16-tól október 13-ig a ...i speciális gyermekotthonban elhelyezett gyámoltját, valamint (1/b.) 2022. július 1. és 2022. szeptember 16. között a különleges gyermekotthonban elhelyezett hat éven aluli gyámoltját, ezzel megszegte a munkaköri leírásában foglaltakat és a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (Gyvt.) 86. § (1) bekezdés ab) pontjának és a Gyvt. 11. § (2) bekezdés a) pontjának rendelkezését. A felperes (2/a.) a 2022. március 26-i kirendelése óta egyetlen alkalommal sem látogatta meg gyámoltját a gondozási helyén, az egyik (HELYSÉG)i lakásotthonban, ahogy (2/b.) egyáltalán nem látogatta meg a gondozási helyén a hat éven aluli gyámoltját sem 2022. július 1. és szeptember 16. között, megsértve ezzel a Gyvt. 86. § (1) bekezdését. A felperes (3.) nem segítette elő a három különböző gondozási helyen elhelyezett öt testvér kapcsolattartását, így a testvéri kapcsolattartások hónapokon keresztül nem valósultak meg, az elmaradt kapcsolattartások nem lettek pótolva, ezzel megszegte a Gyvt. 86. § (1) bekezdés c) pontját, súlyos érdeksérelmet okozva ezzel gyámoltjainak. A felperes (4/a.) az egyik gyámoltja családi jogállásának rendezése ügyében nem releváns kifogásaival, jogilag téves hivatkozásokkal

indokolatlanul hosszú ideig nem járt el; továbbá (4/b.) két másik gyermek iskolai beíratása, kiíratása ügyében indokolatlanul nem járt el; emellett (4/c.) az egyik gyámoltja számára csak többszöri telefonos megkeresést követő e-mailben történő kérést követően igényelt SZÉP-kártyát, melynek adatait azonban újabb e-mailes megkeresést követően juttatta a gyermek gyakorlati helyének munkaügyi vezetőjéhez, ezzel akadályozta azt, hogy a gyermek megkapja az őt megillető juttatást; gátolta a gyermekek ügyének gyors és hatékony intézkedését, súlyos érdeksérelmet okozott, megsértette a Gyvt. 11. § (2) bekezdés a) pontját. Összeségében mindezen magatartásaival a felperes megszegte a munkaköri leírásában írtakat, a Szociális Munka Etikai Kódexét, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 52. § (1) bekezdés c) pontjában írt kötelezettségét, magatartása és munkamódszere veszélyeztette a gyermekvédelmi szakellátás célját, alapelveit, így az alperes végleg elvesztette a felperes személyébe és a munkájába vetett munkáltatói bizalmat.

[15] A felperes megváltoztatott keresetében a rendkívüli felmentés jogellenességét állítva a 2022. október 15. és 2023. május 14. között máshonnan meg nem térült 3 396 874 forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés és kéthavi távolléti díjnak megfelelő 982 000 forint végkielégítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[16] Előadta, hogy öt éve gyám, soha semmilyen probléma nem volt a munkavégzésével, bár azt a „normatív szabályozás hiánya” nagymértékben megnehezítette. Vitatta a rendkívüli felmentés indokolásának valóságát, mert nem tanúsított rendkívüli felmentésre alapot adó magatartást, de az alperes sem jelölt meg konkrét okot. Az egyes magatartások vonatkozásában ugyanakkor a mulasztását részben elismerte. Hivatkozott arra is, hogy a rendkívüli felmentés a joggal való visszaélés tilalmába ütközött, mert mind a belső vizsgálatok elrendelésére, mind a jogviszony megszüntetésére kifejezetten az általa a területi igazgatónak 2022. szeptember 22-én írt levél miatt került sor.

[17] Az alperes ellenkérelmében az általa jogalapjában teljes egészében, összecszerúságában részben (az egyhavi távolléti díjon felüli végkielégítés tekintetében) vitatott kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Lényegi nyilatkozata szerint a jogviszonyt megszüntető rendkívüli felmentés indokolásában írt valamennyi, általa sérelmezett magatartás valós mivolta megállapítható részben a felperes beismerése, részben a kötelező eljárási szabályok hiányában jogszerűen lefolytatott belső vizsgálatok során beszerzett és rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, azok pedig egyenként és összességükben is minden tekintetben megfelelnek a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában írtaknak, sőt azok miatt a felperesbe és a felperes munkájába vetett bizalmát is végleg elvesztette.

[18] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg tizenöt napon belül az alperesnek 218 944 forint perköltséget. Megállapította, hogy a meg nem fizetett 262 732 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[19] A Kjt. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjára utalással rögzítette, hogy a perben azt kellett vizsgálni a bíróságnak, hogy az intézkedés indokolásában rögzített magatartások megalapozzák-e a rendkívüli felmentést, a munkáltatónak ugyanis az indokolásban írtak valóságáért kell helytállnia.

[20] Megalapozatlannak tartotta ebben a felperesnek – a nyilatkozata tartalmát tekintve – a rendkívüli felmentés indokolásának nem világos mivoltára történt hivatkozását, mert amellet, hogy abban az alperes megjelölt konkrét, általa sérelmezett magatartásokat (1/a. – 4/c.), azokkal összefüggésben a megszegettnek tekintett „normatív” szabályokat is felhívta, eleget téve ezzel ebbéli kötelezettségének (BH1998. 195., BH2001. 395.). Azt pedig a felperes is pontosan tudta, hogy az alperes az egyes pontoknál konkrétan mely magatartásokra utalt, hiszen mind a keresetlevélben, mind a tárgyaláson azokat be tudta azonosítani, az intézkedés világos indokkal összefüggő követelményének megtartottságát pedig nem általában, hanem a jognyilatkozat címzettjének tudomása (tudattartama) alapján kell értékelni (BH2017. 348., Kúria Mfv.I.10.085/2019/9.).

[21] Hangsúlyozta, hogy az alperes helytállási kötelezettségét a Kjt. 33/A. § (2) bekezdése rögzíti azzal, hogy a rendkívüli felmentés feltételeinek külön-külön és együttesen is fenn kell állnia, ezek meglétét a bíróságnak vizsgálnia kell. Önmagában az okszerűség vizsgálata azonban csak a felmentésnél értékelhető, míg a rendkívüli felmentésnél ezen elemek teljessége jelenti az okszerűséget (Kúria Mfv.II.10.282/2016/8.).

[22] A rendkívüli felmentés érdemét illetően hivatkozott a Gyvt. 2. § (1) bekezdésében, Gyvt. 9. § (1) bekezdés a), e) és i) pontjaiban, a Gyvt. 11. § (1) bekezdésében, a Gyvt. 11. § (2) bekezdésében foglaltakra, kiemelve, hogy a Gyvt. külön is nevesíti a gyermekvédelmi gyámot, aki a gyámhatóság kirendelő határozata alapján képviseli a gyermek érdekét, elősegíti jogainak gyakorlását. A gyermekvédelmi gyámság célja a gyermek érdekének következetes és szakszerű, a gondozási helytől független képviselete. A gyermekvédelmi gyám az a személy, aki a szakszolgáltatásokat biztosító szervezetben esetről esetre képes képviselni a gyermek legjobb érdekét, képes a gyermekkel és családjával kapcsolatban álló szakembereket és személyeket teamként összefogni. A gyermekvédelmi gyám elsőrendű feladata, hogy figyelemmel kíséri és elősegíti a gyámsága alatt álló gyermek testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését, nevelését, valamint ellenőrzi a gyermek teljes körű ellátásának megvalósulását. A rendkívüli felmentésben írt egyes konkrét magatartásokat mindezen – túlnyomórészt a munkaköri leírásban és a Szociális Munka Etikai Kódexében is megjelenő – kötelezettségek, elvárások, alapelvek fényében kellett értékelnie.

[23] A rendkívüli felmentés (1/a.) pontjában hivatkozott esettel kapcsolatban megállapította, hogy a felperes maga is beismerte a személyes találkozás hiányát, amely felperesi magatartás a fentiekén túl sérti a Gyvt. 86. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjában írtakat is, mely szerint: a gyermekvédelmi gyám figyelemmel kíséri és elősegíti a gyermek testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését, nevelését, valamint ellenőrzi a gyermek teljes körű ellátásának megvalósulását. Ennek érdekében a gyermekvédelmi gyám a gyermek életkorának megfelelően a gyermekkel személyes és közvetlen találkozást, beszélgetést

kezdemenyez a kirendelése időtartama alatt legalább havonta egy alkalommal, a hatodik életévét be nem töltött gyermek esetén legalább kéthetente egy alkalommal.

[24] A bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a személyes találkozás elmaradásának okaként a felperes által felhozott hivatali gépjárműhiányt, az igénylések visszautasítását egyrészt megcáfolta tanúvallomásában tanúl, másrészt hangsúlyozta, hogy még ha valós is lett volna ezen tényállítása, a felperes teljes passzivitása, a gépjárműhiány, az igénylések visszautasítása körében azoknak az alapvető munkaköri kötelezettségek teljesítését akadályozó vagy meggátoló mivolta miatt – a Gyvt. említett alapelveire és a Kjt. 2. (3) bekezdése folytán alkalmazandó Mt. 6. § (1) és (2) bekezdéseiben írt általános magatartási szabályokra is figyelemmel – elfogadhatatlan. A gyermekvédelmi gyámnak a gyermek számára elérhetőnek, ismertnek kell lennie, a gyámoltjával bizalmi kapcsolatot szükséges kialakítania ahhoz, hogy feladatát a gyermek érdekeinek megfelelően tudja gyakorolni.

[25] A rendkívüli felmentés (1/b.) pontjában hivatkozott esettel kapcsolatban a (GYÁMOLT 3)val való személyes – de helyszíntől független – találkozás elmaradásának tényét az alperes nem tudta bizonyítani az őt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265. § (1) bekezdésében és a már hivatkozott Kjt. 33/A. § (2) bekezdésében írt kötelezettsége ellenére, hiszen tanúl is úgy nyilatkozott: azt nem tudom kizárni, hogy a felperes a munkavégzési helyével azonos épületkomplexumban elhelyezett gyermekkel személyesen, például az épület folyosóján vagy az udvaron az édesanyja jelenlétében látta a gyermeket.

[26] A (2/a.) pontban írt esettel kapcsolatban a felperes szintén beismerte, hogy az ténybelileg valós, tehát egyszer sem látogatta meg (GYÁMOLT 2)et a gondozási helyén, mely felperesi magatartás az alapvető elvárásokon túl szintén sérti a Gyvt. 86. § (1) bekezdését. A látogatás(ok) elmaradásának okaként a felperes által hivatkozott gyámolti igény esetleges hiánya a Gyvt. rendelkezéseiből kitűnően teljesen irreleváns, mert a gyermekvédelmi gyám egyik alapvető feladata, hogy – a gyámolt akaratától függetlenül is, de éppen a gyámolt érdekében – ellenőrzi a gyermek teljes körű ellátásának megvalósulását, gondozásának biztosítását, amit tanúl is megerősített.

[27] A (2/b.) pontban írt esettel kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes utóbb szintén beismerte, hogy az lényegét tekintve ténybelileg valós, tehát egyszer sem látogatta meg (GYÁMOLT 3)t a gondozási helyén úgy, hogy a Gyvt. 86. § (1) bekezdésében konkretizált kötelezettségét maradéktalanul teljesíteni tudja, amit tanúl is alátámasztott. A felperes felelősséget hárító magatartását, passzivitását (nem mentem, mert nem engedtek, nem szívesen engedtek tovább az előtérből), a Gyvt. alapelveire és az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdéseiben írt általános magatartási szabályokra figyelemmel ugyancsak elfogadhatatlannak találta.

[28] A (3.) pontban írtak esetében a felperes beismerte, hogy tudott a testvéri kapcsolattartások 2022 júliusa óta elmaradásáról és azt is, hogy semmit nem tett ennek megváltoztatása, a jogszerű helyzet helyreállítása, vagy legalább a (GYÁMOLT 2)re bizonyítottan sérelmes helyzet, a probléma alperes tudomására hozása érdekében. tanú1 és tanú2 is alátámasztotta, hogy a felperesnek legalább a gyámhivatal felé jelezni kellett volna a problémát. Ez az ismét megjelenő felperesi passzivitás és felelősségelhárítás szintén összeegyeztethetetlen a gyermekvédelemmel, továbbá a gyermekvédelmi gyám abban betöltött és már ismertetett szerepével, valamint beleütközik a Gyvt. 86. § (1) bekezdés c) pontjába, melynek érdekében a gyermekvédelmi gyám a hozzátartozókkal való kapcsolattartást figyelemmel kíséri, szükség esetén elősegíti.

[29] A (4/a-c.) pontokban részletezett felperesi magatartásokkal kapcsolatban az alperes a rendkívüli felmentésben a Gyvt. 11. § (2) bekezdés a) pontját hívta fel és valójában a felperes körülményes, nem hatékony, nem adekvát, szakszerűtlen munkavégzését sérelmezte, a gyámoltaknak okozott „súlyos érdeksérelmet” pedig a perben becsatolt okiratokkal nem bizonyított. A teljes bizonyító erejű magánokirat tekintetében rámutatott arra, hogy a Pp. 325. § (3) bekezdése értelmében a nyilatkozat tartalmának objektív valóságát nem, „csak” azt bizonyítja, hogy az okirat aláírója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, az egyszerű magánokirathoz (a 609/2022/24. számú, de releváns információt nem tartalmazó Határozat kivételével) pedig még ilyen törvényi vélelem sem fűződik (Pp. 326. §); az előadott tényeket közvetlenül tapasztaló személy írásbeli nyilatkozata pedig a tanúvallomással szemben támasztott követelményeknek nem felel meg (Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.600/2016/4., Mf.I.50.081/2021/9., Gf.IV.30.058/2010/6., Gf.IV.30.559/2006/10.).

[30] Az elsőfokú bíróság szerint az ez utóbbi körbe tartozó magatartások – közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettség szándékos vagy súlyos gondatlan jelentős mértékű megszegése hiányában – sem önmagukban, sem együtt nem szolgálhattak jogszerű rendkívüli felmentés alapjául: azok a Kjt. 39. § (2) bekezdés első mondatára is figyelemmel „csupán” a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontjának második fordulatát alapozták meg, azaz azt az eddigiekből is jól kitűnő tény, hogy a magát egyébként a gyámoltak vonatkozásában „ügyintézőnek” tekintő, valójában azonban a gyermekek mindenek felett álló érdekét mindenkor figyelembe venni köteles gyermekvédelmi gyám felperes a munkáját nem végezte megfelelően.

[31] Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az 1/a., 2/a., 2/b. és 3. pontban írt, közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettség szándékos és jelentős mértékű megszegésének minősülő magatartások miatt az alperes jogszerűen élt a rendkívüli felmentés jogával és vesztette el a felperesbe, valamint a munkájába vetett bizalmat figyelemmel arra is, hogy a felrótt több indok közül elégséges, ha akár csak egy ok is bizonyítást nyer és annak súlya miatt alkalmas a jogviszony azonnali hatályú (rendkívüli) megszüntetésre (EBH2018. M.18.).

[32] A joggal való visszaélés tekintetében kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az őt terhelő kötelezettség ellenére joghatályos bizonyítási indítványt nem terjesztett

elő, a bizonyítatlanság következményét pedig – pervesztesség formájában – köteles viselni a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében.

[33] A pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a Pp. 512. § (2) bekezdése szerint megállapított 4 378 874 forint pertárgyértékre figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított kamarai jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

[34] Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte annak megváltoztatását és a keresetének való helytadást, az alperes kötelezését 3 396 874 forint elmaradt jövedelem és 982 000 forint végkielégítés megfizetésére.

[35] Indokolásában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet [42] bekezdésében a Kjt. 33/A. § (1) bekezdésébe ütköző rendkívüli felmentési alapjául szolgáló magatartás megvalósulását kizárta, az alperes a rendkívüli felmentési ok világosságát, valóságát és okszerűségét, valamint a közalkalmazotti jogviszonyából eredő kötelezettség szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegését nem bizonyította, így a munkáltató a határozatát jogellenesen, visszaélés-szerűen hozta meg. Kifogásolta, hogy bár ezzel szemben az elsőfokú bíróság a rendkívüli felmentést jogszerűnek ítélte, melyre törvényi felhatalmazása nem volt, a kogens normatív szabályt diszpozitív szabályként értelmezte és alkalmazta, ezért téves jogkövetkeztetést vont le azokból az esetekből, melyeket az alperes nem bizonyított.

[36] Álláspontja szerint a közalkalmazotti jogviszonya a rendkívüli felmentést követően, 2022. október 13. napját követően 2023. május 14. napjáig jogszerűen és folyamatosan fennállt.

[37] A fellebbezésben kérte az elsőfokú bíróság által meghatározott 218 944 forint perköltség elengedését vagy mérséklését, figyelemmel arra, hogy kizárólagos jövedelme a nyugdíj előtti segély összege.

[38] Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[39] A fellebbezés megalapozatlan.

[40] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Ennek során a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta, tekintettel arra, hogy a Pp. 370. §

(2)-(4) bekezdésében hivatkozott, az elsőfokú ítélet kötelező vagy mérlegelhető okból való hatályon kívül helyezésére okot nem talált és az elsőfokú bíróságtól eltérő anyagi pervezetés sem volt indokolt.

[41] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján a perben szerzett bizonyítékok egybevetésével egyenként és azok összességében történő értékelése alapján helyesen állapította meg és abból a jogszabályi rendelkezéseknek és a vonatkozó bírói gyakorlatnak megfelelő, megalapozott döntést hozott, mellyel az ítéltábla maradéktalanul egyetértett, így az ott írtakra a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján csak visszautal.

[42] A felperes fellebbezése alapján az ítéltábla mindössze az alábbiakat kívánja kiemelni:

[43] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem állapította meg a rendkívüli felmentés világosságát, azt az alperes nem bizonyította. Az ítéltábla szerint ez a fellebbezési érvelés téves és megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság ezzel szemben az ítélet [25] bekezdésében részletesen megindokolva mutatott rá arra, hogy a rendkívüli felmentés nem világos mivoltára történt felperesi hivatkozást megalapozatlannak tartotta. Ebben a körben az alperesnek nem kellett bizonyítania, a felperes a keresetében írtak és a tárgyaláson tett nyilatkozatai során pontosan be tudta azonosítani a terhére rótt magatartásokat.

[44] Tévesen állította a felperes azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem állapította meg a rendkívüli felmentés valóságát, és azt az alperes nem bizonyította. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság a felperes terhére rótt magatartásokat az ítélet [34]-[42] bekezdéseiben részletesen értékelte, rögzítve, hogy a rendkívüli felmentésben írt 1/a., 2/a., 2/b. és 3. számmal jelzett kötelezettségzegéseket a felperes beismerte. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a felperes beismerése alapján az alperest ezeknek a cselekményeknek a tekintetében már bizonyítási kötelezettség nem terhelte.

[45] A felperes által hivatkozott [42] bekezdésben az elsőfokú bíróság mindössze a rendkívüli felmentés 4/a-c. pontként jelzett és az ítélet [41] bekezdésében részletezett magatartásokról állapította meg, hogy az alperes az ott írtakat nem bizonyította, így a felperes azt tévesen vetítette ki a teljes okiratra. Az elsőfokú bíróság a [43] bekezdésben azonban egyértelműen rögzítette, hogy az 1/a., 2/a., 2/b. és 3. pontban írt, közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettség szándékos és jelentős mértékű megszegésének minősülő magatartások miatt az alperes jogszerűen élt a rendkívüli felmentés jogával és vesztette el a felperesbe és munkájába vetett bizalmat.

[46] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a rendkívüli felmentés alkalmazásakor a bíróságnak azt kell vizsgálni, hogy a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített feltételek – azaz a lényeges kötelezettség szándékos vagy súlyos gondatlanságból történő jelentős mértékű megszegése – a közalkalmazott terhére rótt magatartások vonatkozásában külön-külön és együttesen fennálltak-e. A perbeli esetben négy magatartást illetően állapította meg a felperes által sem vitatottan, hogy azok a közalkalmazotti jogviszonyból eredő kötelezettségek és a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában írtaknak megfelel.

[47] Mindezek alapján az ítéltábla megalapozatlannak tartotta a felperes fellebbezési érvelését, az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül vonta le azt a következtetését, hogy a rendkívüli felmentés jogszerű.

[48] A fellebbezésben írtak alapján az ítéltábla rámutat arra is, hogy a közalkalmazotti jogviszony jogszerű, rendkívüli felmentéssel történő megszüntetése a közalkalmazotti jogviszonyt azonnali hatállyal megszünteti, így téves és a jogszabályi rendelkezésekkel teljesen ellentétes az a hivatkozása, hogy a jogviszonya 2023. május 14. napjáig jogszerűen és folyamatosan fennállt.

[49] Az ítéltábla megalapozatlannak találta a felperesnek a perköltséget érintő fellebbezését is.

[50] Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozta, hogy az alperest képviselő jogtanácsosra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban IM rendelet) 4. §-a irányadó. A 4. § (1) bekezdés szerint a kamarai jogtanácsos által képviselt fél kamarai jogtanácsosi költségként a 3. § szerinti munkadíj, valamint a képviselet ellátásával összefüggésben felmerült, indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. A hivatkozott 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint a polgári és közigazgatási perben a munkadíj összege a 10 000 000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 forint. Az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét helyesen állapította meg 4 378 874 forint összegben, melynek 5%-a 218 944 forint.

[51] Az ítéltábla kiemeli, hogy a fenti IM rendelet (6) bekezdése értelmében a bíróság csak indokolt esetben mérsékelheti a munkadíj összegét abban az esetben, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi (jogtanácsosi) tevékenységgel, azonban a jogszabály nem ad lehetőséget arra, hogy azt a pernyertes alperes terhére elengedje vagy mérsékelje a pervesztes fél jövedelmi viszonyaira tekintettel.

[52] Az ítéltábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság megalapozott ítéletét – annak helyes indokai mellett – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[53] A másodfokú eljárásban az eredménytelenül fellebbező felperes így pervesztes lett, azonban a pernyertes alperes ellenkérelmében perköltséget a Pp. 80-81. § alapján nem számított fel, így a perköltség felől való rendelkezést az ítéltábla mellőzte a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján.

[54] A perben a feleket a bírósági eljárásban megállapítható költségmentesség és költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási eljárásban való alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyi költségfeljegyzési jog kedvezménye illette meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján megállapított a feljegyzett illeték a pertárgyérték 8%-a, azaz 350 310 forint volt. A felperes az eljárásban munkavállalói költségkedvezményben részesült, így a feljegyzett illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Debrecen, 2024. április 30.

Dr. Bakó Pál sk. a tanács elnöke, Dr. Tass Edina sk. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád sk. bíró